

การรักษา

กรณีได้รับพิษเฉียบพลัน เมื่อผู้ป่วยได้รับสารคาร์บอนไดซัลไฟด์เข้าตา หรือ โดนผิวหนัง ให้ล้างด้วยน้ำปริมาณมากๆ ทันที กรณีได้รับพิษเรื้อรัง ยังไม่มีวิธีการรักษา เมื่อแพทย์อาชีวอนามัยวินิจฉัยได้ว่าเป็นพิษจากการได้รับสารคาร์บอนไดซัลไฟด์ ต้องห้ามไม่ให้ทำงานนั้นอีกต่อไป

การดำเนินงานด้านอาชีวอนามัย

การดูแลสุขภาพของพนักงาน

การตรวจสุขภาพแรกเข้าทำงาน การตรวจคนก่อนเข้าทำงาน ให้เน้นการตรวจระบบประสาทส่วนกลางและส่วนรอบระบบหัวใจ หลอดเลือด และตา รวมทั้งให้มีการวัดสมรรถภาพการมองเห็น และตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ เพื่อเก็บไว้เป็นข้อมูลเบื้องต้น

การตรวจร่างกายตามระยะเวลา การตรวจร่างกายตามระยะเวลาเพื่อเป็นการเฝ้าระวังโรค มีวัตถุประสงค์เพื่อหาอาการและอาการแสดงของการเกิดพิษในระยะเริ่มต้น โดยให้ตรวจปีละ 2 หรือ 3 ครั้ง เป็นอย่างน้อย ทั้งนี้ควรมีประสาทแพทย์ร่วมในการตรวจด้วย และหากมีจิตแพทย์ด้วยยิ่งดี

การตรวจตัวชี้ทางชีวภาพโดยอ้อม ในการตรวจสุขภาพต้องตรวจสอบอาการเกี่ยวกับหัวใจ ระบบประสาท และระบบสืบพันธุ์ โดยเน้นการตรวจวัดความดันโลหิต การตรวจการทำงานของประสาทส่วนรอบและสภาวะทางจิต การทดสอบพฤติกรรม การตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจระหว่างออกกำลังกาย และการทดสอบความเร็วของการนำทางประสาท ในการตรวจดังกล่าว ถ้าพบว่าความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้ย้ายคนงานออกจากงานนั้น และหากพบว่าเกิดโรคพิษจากคาร์บอนไดซัลไฟด์ ให้ถือเป็นข้อห้าม คือไม่อนุญาตให้คนงานนั้นทำงานที่ได้รับสารคาร์บอนไดซัลไฟด์

ส่วนการหาค่า TTCA ในปีสภาวะที่เก็บตัวอย่างโอมงการทำงาน อาจตรวจหรือไม่ก็ได้ เพราะไม่จำเพาะ สำหรับการตรวจ iodine azide test มักไม่ไวพอในคนงานที่ได้รับสารคาร์บอนไดซัลไฟด์ในความเข้มข้นที่ต่ำกว่า 16 ppm

การดูแลสถานที่และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย (พ.ศ. 2534) กำหนดปริมาณความเข้มข้นของสารคาร์บอนไดซัลไฟด์ไว้ คือความเข้มข้นเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานปกติไม่เกิน 20 ppm ในบรรยากาศการทำงาน และปริมาณความเข้มข้นสูงสุดในช่วงเวลา 30 นาที ต้องไม่เกิน 100 ppm ในบรรยากาศการทำงาน รวมทั้งปริมาณความเข้มข้นที่ยอมให้มีได้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ต้องไม่เกิน 30 ppm ในบรรยากาศการทำงาน ถ้าหากมีปริมาณเกินกว่าที่กำหนดไว้ดังกล่าว นายจ้างจะต้องดูแลหรือแก้ไขปรับปรุง

นอกจากนี้ควรจัดให้มีการควบคุมทางวิศวกรรมอย่างละเอียดรอบคอบ ซึ่งได้แก่ การทำงานในระบบปิด การควบคุมระบบการถ่ายเทอากาศ มีการเปลี่ยนสลับงานในคนงาน และมีอุปกรณ์ปกป้องระบบการหายใจในช่วงที่มีความเข้มข้นของสารระเหยนี้ขึ้นสูง (peak) และต้องไม่ให้มีความเข้มข้นสูงกว่าร้อยละ 0.1

ในบริเวณที่ทำงานที่มีสารคาร์บอนไดซัลไฟด์ต้องมีข้อบังคับ ห้ามเก็บหรือใช้สารที่ติดไฟได้โดยเด็ดขาด รวมทั้งต้องมีการจัดหาเครื่องป้องกันชนิดไม่เปียกน้ำ ได้แก่ เสื้อคลุม ถุงมือ และเครื่องปิดหน้า ไว้ให้คนงานสวมใส่กันสารเปื้อนผิวหนัง